

ochii ei străluceau și fața i se destindea într-un zâmbet în care parcă era ascuns tot cerul. Sora Ioana avea un singur regret: acela de a nu fi putut veni la Casa Domnului decât de trei ori și de a nu fi apucat să învețe cântări. La refren fredona împreună cu noi; chiar dacă nu totdeauna i se auzea glasul, i se vedeau buzele și bucuria răsfirată în acel zâmbet pe care-l voi purta mereu în amintire. Sora Ioana spunea puține cuvinte însoțite de: "Dumnezeu să te binecuvânteze." La revedere soră Ioana. Acolo unde ai plecat, n-ai dus cu tine durerea, dar știu că ai luat cu tine zâmbetul.

Rodica Pașca

Cu ce putem asemăna Biblia

Una din principalele teme dezbătute la Școala Prorocilor a fost Biblia. Cele două cărți, Vechiul Testament și Noul Testament se completează atât de armonios. Eu așa asemăna Biblia ca fiind:

***Pâinea**, care se coboară din cer este de așa fel ca cineva să mănânce din ea și să nu moară (Ioan 6:50)

***Un foc**, în Ieremia 23:9: „Nu este Cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul?”

***O lumină**: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea.” (Psalmi 119:105)

***Laptele**: „și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire,” (1 Petru 2:2)

***Mierea**: „Ele ...sunt mai dulci decât mierea, decât picurul din faguri.” (Psalmi 19:10)

***Aurul**: „Ele sunt mai de preț decât aurul, decât mult aur curat;...” (Psalmi 19:10)

***Oglinda**: „... Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stăruie în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.” (Iacov 1:23-25)

***Un ciocan** „Nu este Cuvântul Meu ca un ciocan care sfărâmă în bucăți stânca?” (Ieremia 23:29)

***O sabie**: „Sabia Duhului care este Cuvântul lui Dumnezeu.” (Efeseni 6:17 și Evrei 4:12)

***Sămânța**: „Nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu care este viu și care rămâne.” (1 Petru 1-23)

La 1 Octombrie 2008 se împlinește un an de la data când am început recitarea Bibliei. În tot acest timp L-am rugat pe Dumnezeu să mă ajute să înțeleg ce citesc, pentru că am întâlnit capitole grele, dar cel care m-a ajutat să înțeleg a fost și este Cel care a scris-o. Îi mulțumesc și-L slăvesc pentru că m-a ajutat să o termin de citit.

Simion Mercea

ANUNȚURI:

Martți - ora 9 Grup de rugăciune

Joi ora 18 - Biserică

Duminică - ora 10 - Serviciu de închinare

- ora 17 - Studiu biblic

STUDIU BIBLIC:

Înțelepți în ce privește binele și proști în ce privește răul

Romani 16:1-27

"Eu îmi împlinesc cu scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentru că neamurile să-I fie o jertfă bine primită, sfințită cu Duhul Sfânt" (15:16)

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 405 din 31 august 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

O SCRISOARE PIERDUTĂ

„După ce va fi citită această epistolă la voi, faceți ca să fie citită și în biserica Laodiceenilor; și voi, la rândul vostru, să citiți epistola care va veni din Laodicea” (Coloseni 4:16).

Scrisoarea către biserica din Colose are un bogat conținut teologic. Pavel subliniază într-un mod admirabil preeminența lui Cristos deasupra tuturor lucrurilor. Însă ce aflăm din finalul acestei scrisori este că și biserica din Laodicea a primit o epistolă asemănătoare. Probabil scrisoarea aceea completa ceea ce le-a spus Pavel colosenilor, deoarece dorința lui a fost ca cele două biserici să facă schimb de scrisori.

Din nefericire, scrisoarea din Laodicea s-a pierdut. Oare să nu fi fost interesată biserica de creșterea ei spirituală? Acest lucru nu este exclus, având în vedere modul negativ în care se vorbește despre ea în cartea Apocalipsa, la doar câțiva ani după acest episod. Evident că în primul rînd Providența lui Dumnezeu a fost cea care a decis păstrarea anumitor scrisori și integrarea lor mai apoi în canonul biblic, dar acest lucru nu exclude datoria noastră de a fi responsabili mai ales față de lucrurile spirituale.

Faptul că n-au fost în stare să acorde atenție și să păstreze o scrisoare de la apostolul Pavel ne spune multe despre preocupările lor și interesul slab față de lucrarea lui Dumnezeu.

Creștinii secolului XXI seamănă mai degrabă cu biserica laodiceenilor. Prea mulți creștini se comportă față de Biblie ca și cum aceasta ar fi o scrisoare pierdută. Alții se pierd ei înșiși printre paginile sfinte ale Bibliei fără să îi poată înțelege mesajul. Dacă nu suntem interesați de Cuvântul lui Dumnezeu, dacă studiul lui nu face parte din rutina noastră zilnică, dacă îl împlinim sporadic, dacă avem legătură cu el doar din când în când, dacă tratăm cu indiferență pe cei care-l transmit și dacă pe Bibliile noastre s-a așternut praful, înseamnă că și pentru noi Scriptura a ajuns o scrisoare pierdută.

pastor Daniel Chereji

**Gânduri inspirate din Ioan 14:2
"În casa Tatălui Meu sunt multe
locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi
spus. Eu mă duc să vă pregătesc un
loc."**

De regulă oamenii au așteptări în viață: de la ei înșiși, din partea altora și din partea lui Dumnezeu.

Când tindem să ne comparăm cu ceilalți, ne fixăm standarde nerealiste, ori emitem pretenții neloiale din partea altora, culegem adeseori oboseală, frustrare, amărăciune, sentimentul unui vid lăuntric, deșertăciune. Fără să vrem, îi rănim pe cei din jurul nostru, iar alteori noi, la rândul nostru, ne simțim răniți. Am constatat că această chestiune se întâmplă cel mai frecvent în familie.

Totodată, avem așteptări valide, legitime din partea celor dragi ai noștri, cu atât mai mult cu cât ne rugăm pentru ei, nu-i așa? Dar ce ne facem când suntem înșelați în așteptările noastre, când strigăm la Dumnezeu după rezolvare, iar aceasta întârzie să apară, când boala persistă sau tensiunile din familie sporesc? Sinceră să fiu sunt prea mică să descifrez căile nebanuite ale lui Dumnezeu cu privire la viața mea, darămite cu privire la viața altora! E o chestiune ce mă depășește. De cele mai multe ori am impresia ca nu-L înțeleg!

Uneori El rezolvă problemele noastre, alteori alege să tacă...și atunci fie aleg să dau înapoi, autocompătîmîndu-mă, adâncîndu-mă în mlaștina neputinței, fie lupt să merg înainte, înfruntându-mi temerile!

Apoi îngenunchiată sub povară vin înaintea Lui și stau în tăcere în fața Lui...realizez că nu știu să-L ascult, că trebuie să exerseze această deprindere, că

pretind cu egoism să-mi împlinesc unele dorințe...fără a realiza probabil că atingerea facilă a acestora m-ar putea distruge, împiedica să cresc, ori aduce în postura de a fi incapabilă să rezonoz cu durerea altora? Neputincioasă, mă agăț de El și-L las să mă ia de mână fiind convinsă că "spiritul meu de orientare în spațiu" adeseori dă greș. Sunt năucită, însă cu mâinile tremurânde, cu inima strânsă, atunci când Îi redeschid "scrisoarea de dragoste"-Biblia, uneori având ochii împăienjeniți de lacrimi, realizez cât de mult mă iubește..., că nu e neapărat necesar ca El să-mi răspundă la unele rugăciuni, că probabil unele vise nu vor prinde contur niciodată, însă ceea ce este cert este faptul că El este în cer și deabia așteaptă această clipă a revederii, când va veni și ne va lua cu El!

Nu-i așa că-i minunat să știi că într-o zi totul se va sfârși, că El rămâne întotdeauna credincios promisiunilor Sale, un PRIETEN DE NĂDEJDE, chiar dacă aceasta presupune o îndelungă așteptare...

Sunt conștientă acum că El a scris cea mai frumoasă poveste de dragoste din câte au fost scrise vreodată, cu propriul Lui sânge și ca El vrea să ți-o scrie și pe a ta, dacă-I vei permite acest lucru...

Citeam undeva că: "stelele strălucesc pe cer doar atunci când este noapte și când cerul este întunecat", acum ce vreau să-ți spun este că nu știu cât de întunecată este încercarea credinței tale prin care treci, însă pot să te asigur că doar contemplându-L pe El vei străluci ca o stea, neasemuit de frumoasă, asemenea Lui! Dumnezeu să te binecuvânteze!

Claudia Hosu

**"Te iubesc cu o iubire veșnică; de
aceea îți păstrez bunătatea Mea!"**

Ieremia 31:3

Ce minunat și ce privilegiată mă simt să știu că am un Dumnezeu MARE și SFÂNT care mă iubește cu o iubire veșnică și îmi păstrează bunătatea Lui. Văd lucrul acesta în fiecare zi pentru că El are milă și îndurare față de mine și în bunătatea Lui nu mă răsplătește după greșelile și păcatele mele, pentru că aici, pe pământul acesta plin de păcat este cu neputință să nu greșesc de aceea Îi mulțumesc lui Dumnezeu că este cu mine și îmi dă putere să trec peste problemele din viața de zi cu zi, peste încercări, pentru ajutorul pe care mi-l dă atunci când I-l cer și pentru toate binecuvântările Lui minunate.

Desigur că au fost și momente în viața mea în care mă îndoiam de unele lucruri, mă simțeam vinovată și rușinată, atunci când veneam înaintea Domnului cu greșelile și păcatele mele, simțeam că nu merit să-mi răspundă la rugăciuni, dar El mi-a răspuns. Slăvit să-i fie Numele!

Am avut o experiență cu Domnul săptămâna trecută, când voi avea ocazia o să vă spun cum m-a ascultat și cum mi-a răspuns la rugăciune, după această experiență am înțeles cu adevărat acest verset din Ieremia 31:3. Dacă sunt momente în viața voastră în care credeți că Dumnezeu v-a uitat sau v-a părăsit sau credeți că nu vă ascultă din cauza păcatelor și greșelilor, nu uitați ca Dumnezeu a dat ce-a avut mai scump pentru păcatele noastre, pe Domnul Isus Hristos și că El va fi cu noi în toate zilele până la sfârșitul veacului. Nu uitați: **te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea.** AMIN

Olga Berchi

Zilele trecute am citit o frază care mi-a rămas în minte și a început să mă cerceteze: "**Hristos e viața, restul sunt detalii**". Am meditat la afirmațiile acestea și mi-am adus aminte de alte versete din Biblie: *Isus i-a zis: «Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.» Ioan 14:6, Căci în El avem viața, mișcarea și ființa...Faptele 17:28.*

Domnul Isus S-a făcut Calea pentru noi, este Adevărul și în El avem viața. Viața de pe acest pământ capătă sens atunci când alegem să ne legăm numele de Cel care ne poate da viața, atunci începem să trăim cu adevărat, atunci ne îndeplinim scopul pentru care am fost creați: acela de a-L lauda și sluji pe Creatorul nostru, atunci suntem oameni fericiți, din acel moment perspectivele se schimbă, trăim pentru El conștientizând că despărțiți de El nu putem face nimic, primim călăuzirea și protecția Lui pentru viața aceasta, dar ne pregătim pentru ceva mult mai mare: **întâlnirea cu El**-și nu din postura unor condamnați, ci din postura de Fii, care-și așteaptă răsplata și care-și întâlnesc Tatăl. O, de ar veni cât mai curând acea zi!

Meditând la toate acestea exclam și eu din toată inima: **Hristos e VIAȚA, restul sunt detalii!**

Ancuța Rus

Zâmbetul sorei Ioana

Nu de mult timp a plecat acasă sora Ioana pe care cred, puțini au cunoscut-o îndeaproape. Sora Ioana, micuță, subțirică, asaltată de boală, o boală care o usca și-i producea mari dureri, dar întotdeauna când se cânta